

ABSTRAKT

V první části práce je zahrnutý stručný přehled o historických událostech a změnách ve společnosti uvnitř „normalizačního“ Československa, který se týká zejména vzniku Charty 77 a VONSu (Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných) jako dvou společenství, jež sehrála velmi důležitou roli v bojích za lidská práva a svobodu během této éry. Byla přiblížena psychologie komunistického režimu, jejíž důsledky projevené na „identitě národa“ by se daly považovat za nejzávažnější vzhledem k tomu, že sahají až do současnosti. Václav Havel byl jedním z hlavních představitelů československého disentu a jeho hry se zabývaly problémem „lidské identity“ v takto složitém období. Hlavním cílem této práce bylo objasnit souvislosti mezi problémem ztráty „lidské identity“ uvnitř reálné „normalizační“ společnosti a společnosti uvnitř Havlových děl. Převážná část práce byla tedy věnována analýze jeho specifické tvůrčí metody. Byly porovnány jeho hry, eseje i korespondence. Hra *Largo desolato* (1984) byla vybrána pro detailní interpretaci a závěrečnou komparaci s texty dalších disidentů (Kantůrková, Kohout, Vaculík).

Klíčová slova

disent, drama, identita, komunismus, normalizace